

Apostel Paulusstrasse 3.

Schöneberg bei Berlin

10/6 - 1904

Hans von Grieg!

Hans Schärwenka er bestyres af konservatoriet, der titljen var hans eindam og som fremsteds bare hans navn. Selv er han førstelærer for øverste klasseklasse, og siger han, at er deses etagning "hvoravagent" bezæbbs' vil han også sel fremstads, - og jo end fra andre, at joar Schärw. fort interessen for mit kommando da fager han ham høje til sig selv for den ugentlig at kunne gjenne det han synes fræges.

Py der en overkoudet ikke
nog en vankelijkt for en my
man) van de har arbejde, endige
naar slægthab er den, - van de
har rolj vende retkommende, du
ikkerig findes bedre modtagelse
og gvoeksmæssige befodring saamst
har bare moath ~~sætte~~^{finne}! - Undskyld
at py ikke skrivet idag, ejen
og idag er py rigtig klein, py for-
staar ikke hvorfor py altid
skal være kvit og domme noget
er der stot. — Gaa de for py
droammer altsog har altsog
haareinde fremtidplaner.²²
— Ao, nei! — Men ens listen
kroj har py ikke ogen for
mij selv, men ikke netop i

van absolut poëtisk retning,-
man lever kün een gans of four
se at tage verken fra' den
mindst ubehagelycse side. Der en
jt van manzen tanken der
fare i wrolyc jag og alter
winter, - deres mydomsdroinne
har nok vaist skjønne og rige
ent mine, - ja som 16-20 aar gat
hørte ij nok hvad de formoder
ij mi skulde have, men siger
er at ij mit mine 24 aar føllo
mer som var ij 40 aar, — for
tilen komme er ij lidt utkjøkt
af denne arbeide og cirkulerer
derfor ikke blotet med den
elastiske kraft det børde, —
men — det er morro leb!

Dei kan pro ~~ij~~ han en yndig
liten datter. Yerde uit de icthus
bliv intaget ~~ij~~, — ~~ij~~ en sauer
~~ij~~ heude. Hengt men faar hollu
ud, da ~~ij~~ i mit stille sint han
bantet pur ikke at ville til
Morge denn sonnen, — ~~ij~~ han
faect sae interlig mok af din
led ~~ij~~, og sonenekabs moander og skal
man ha sindrento det forstinct
noar hviden komme, — ~~ij~~ den
overarbeiter ~~ij~~ mij — knak, og
fæld! — Hæde ~~ij~~ smætræ og barn
her hos mig, da ville ~~ij~~ have det
efter oinket nu, ~~ij~~ ikke ikke at
intvare denn hele 3 moander kannen
men — ja den anden sile serimot
ville des van egoistisk om ~~ij~~

nægkede dem den siste mørke
løffs af sommer, og saa fandt ij
sælje af sælje alene. Igj. er bare
glad salamij han var i pri for
dine næringsskifte, der drabber
mit elskerigt af drager al min
interess til ij et ij ikke har tanke
for noget andet, - denne klaverkongen
Nr 2. foretempel! Hvad stor de ikke
ij har arbejdet der? - Og resultatet
er godt, - det er mit bedste arbejde!
- Ellers erstat ikke noget af interessen
et fortale, her er hest af gørende
kjedeligt, og ej til lidt respektiv af
er det da noget morsomt at
spædere af se paa damerne holdt
af hjørne, det vil sige nu
de gaar pent af u godt skabb. -

Often en elij fur føler jf mij
genseke opinies, og hysiamme hysper
jf mij med min madde, en
kop kaffe en bier eller laven
min böger. — Je een ting til
man jf rigtigroh fortalte dem.
Jf han en ven fra Buenos Aires
der heter Ernesto Drongosch
kan bor ret over goden, er gift
som mij, ligelæst komponist og
en alstels til meket pianist.
Han er en varm beundrer for
deres Kunst, har i Argentina og
her i Berlin i Stettin o.m.f. akter
spillet deres samtlige 3 Violinsonater
og mall claversonate, klaverkonsert
og mange andre ting — og han
ville sør gjerine til høsten gjor

ders bekjentskab, og tillader
sig, unbekannterweise" arbejde
et sene dem sin bilien. —
Hun er 24 år som i hundre
hundrede og italienerinde, — og har
itter ikke med meget mere
kunstnerisk end jeg kan et på
aar endnu vil kunne tilbyde
mig, — ja, dinne cykladingerne! —
Hun omgaas alle munker omkring:
Albert Liggiel Haym, Weingartner,
Richard Strauss og mange politiske andre,
og spiller omkring alle partitene
til dinne hense, — og efter noh senere
et blir kapelmester. — Hun er
en gestige kunstner, hvis bekjents-
kab de ville have interesse af. —
Som menneske er hun, om muligt

med mind tank over tid medværdi udgået
bedømmes med intet godt resultat nu.

endnu var nervøs og aufgereggt end
mig, — da jeg tilpasser min over-
gang med ham drefter, og tager
det i smaa dozer, ellers, — nu
jeg, jeg har ingen grund til at
beklage mig, — den første til
satte han mig med et blandingens
temperamentuelle virtuos ganske
skarpt tilbage, — men sidstefter
at jeg havde revanche i rigtigt maalet
vi er nu nærmere i langden den
nord, — og han har alts respekt
for den alige "øj" til mig nu sag-
— jeg det er en smulej fyr! —

De ~~de~~ hjærteligste hilserne
til dem og deres hustru fra
ders ørbitj henvision

Kaft dan Clez

Arbørlig hilser til Hen og fru Fruen, Beyer.
Det var noget hyllej, fine mennerhed!